

нравствеността на населението си, особено въ Сарда, столицата. Въ Л. царувала митическата династия на хераклидите, нът тя достигнала до най-високо благоденствие въ царуването на династията на мерманидите (700 — 548 пр. Х.). Първий отъ тая династия билъ полумитический Гибесъ, а по-слѣдниятъ знаменитий Крезъ (виж това име), прочутъ по безсмѣтното си богатство. Напоконата история на Л. е маловажна. Старинитъ ѝ още не сѫ добре известявани. Казватъ, че лилянетъ направили много полезни изобрѣтения, каквото искуството да се багри вълната, да се плави рудата и др. т.; тѣ открили и *лидийския камень*, пробния камень или мехенкъ-ташъ, единъ видъ кремиченъ камень, който изгладенъ се употребявада се опитва чистотата на златото и среброто чрѣзъ сравнение на шароветѣ.

Лидо. Купъ отъ 7 острова, раздѣлени съ тѣсни канали, на югъ отъ Венеция; най-голѣмий, *Лидо-ди-Маламоко*, около 15 километра на-длъжъ и най-много 1 килом. на-ширъ, е покритъ съ градини и лѣтни кѣщи. Морски бани.

Лидсъ. Английски градъ, 37 килом. на юго-зап. отъ Йоркъ и 300 килом. на съв. отъ Лондонъ, на Ееръ, дѣсенъ притокъ на Уза; срѣdotочие на желѣзници отъ Йоркъ, Уейкфildъ, Брайфордъ, Отли; съобщава се съ Ливерпуль по Лидско-Ливерпулски каналъ, съ Хялифаксъ по Ееръ и Калдъръ, съ Хълъ по Ееръ, Уза и Хъмбръ; 375,000 жит. Л. е слѣдоточието на сукнената промишленост въ Англия; желѣзниятъ птици и каналитъ му даватъ възможност да изнася лесно произведенията си и да приема суровите вещества

за тѣхъ. Тоя градъ се намира въ срѣдата на една околия, въ която има желѣзни и каменно-въглищни рудници; затова въ него е важна и металургическата промишленост, която произвежда парни машини, парни орала, механически орждия и др. Градътъ притежава и най-голѣмите фабрики за евтини обуща въ Англия. Л. има отъ 1875 едно специално училище, назначено да образува фабриканти, инженери, земедѣлци и др. — Градътъ е добилъ името си отъ нѣкой си староврѣмененъ британски главатарь *Леодъ*. Намѣрени сѫ подъ земята римски и англо-саксонски стариини. Близу до града се родилъ знаменитий физикъ *Пристли*.

Лиежъ, нѣмск. Лютихъ. Белгийски градъ, при сливането на Мааса и Урта, 90 килом. на юго-ист. отъ Брюксель; срѣdotочие на желѣзници за Лувентъ, Намюръ, Арлонъ, Вервие, Маестрихтъ и Хасель; 129,200 жит. Най-важни въ промишлено отношение сѫ оржежейните фабрики, въ които работятъ около 30,000 души, поб-вечето въ малки работилници; въ 1878 се искарали 183,806 прости ловджийски пушки, 113,121 двойни пушки, 403,649 револвера, 85,000 военни пушки и др. Извѣжъ се и парни машини, топове, желѣзни, стоманени и цинкови издѣлия (пили, ножове, писалки и др.). Други важни произведения сѫ: сукна, вълнени и памучни платове, шоколата, маслинено масло, ржкавици, хартия, сапунъ. Въ околността има каменно-въглищни и желѣзни рудници. Л. има университетъ съ клонъ по рударството, обсерватория, академия на художествата, много цркви и хубави сгради. Ала изобщо градътъ извѣжтрѣ не е никакъ приятенъ;